

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELOFIZETESI AR:	SZERKESZTŐSÉG:	KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSEK DIJA:
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 frt — kr. Félévre 2 " — " Negyedévre 1 " — " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi részét illető közlemények. Kéziratok vissza nem adatnak.	Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.	4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Lapunk szerdai száma a közbejövő kettős ünnepek miatt elmarad s jövő számunk csak szombaton, május 23-án fog megjelenni.

Kényelmetlen helyzet.

A fuzióról immár mint befejezett dologról szeretnek beszélni parlamenti körökben, és pedig két okból: először, mert egyéb nem marad hátra se gróf Apponyi Albertnek, se pártjának; másodsor, mert az előzetes meg egyezés közte és gróf Szapáry Gyula között kétségtelen.

Gróf Apponyi Albert közelebb áll a miniszterséghez, mint valaha s azt hiszik illetékes helyen, hogy ő most maga mögött minden hidat fölégetett s így semmi sincs hátra, mint a zászló bevonásával átlépése az eszméit magáévá tett pártba. Ha valami még most feszélyezi, az egyedül pártja.

Ezzel akarja tisztázni az új helyzetet és a tisztázott helyzetben eljárásának helyeslését vinni keresztül, hogy erőt fokozva, léphessen be a kormány pártba és a kormányra. A tisztázást — úgy hiszik — nem lesz nehéz véghezvinni, valamint az sem titkzik különös akadályba, hogy pártjának már is megnyert elemeit a fuzióba bevigye.

Gróf Apponyi Albert előtt tehát megnyílnak a sorompók, melyek között mostanáig meddőségre kárhóztatott tehetségeit majd érvényesítheti.

Mindez igen szép volna, ha ugyan az egész dolog rendben volna. De nem így van ám, mert a fuzió ügye még meglehetősen tisztázatlan, úgy hogy sokan kételkedve rázzák fejüket s nem hiszik létrejöhétését.

Hogyan állunk tehát ezzel?

Kuszáltabb viszonyokat képzelnem sem lehet, mint most van a kormány pártban és a mérsékelt ellenzéken. A fuzió félig-meddig készen volna, akár csak a fazekas kezében az az agyag-

darab, melyből lehet korsó, lehet fazék, lehet kanesó, mire kikerül a korong alól.

Az emberek csak most vannak igazán megzavarodva, a mikor előttük áll egész hivatató és fenyegető mivoltában az új helyzet.

A fuzióról eddig csak úgy beszéltek, mint a kísértetről; most, hogy alakot kezd öltetni, félnek is tőle, hogy feltámad, de meg nem is bízunk egészen benne, hogy valami jóra való, egészséges lény lehetne.

Gróf Apponyi Albert maga is úgy van vele, mint első szerelmével a hajdon. Vagy egy leszakasztott virág levelein, vagy gombjain számolgathatja: szeret, nem szeret. Azaz hogy nem is úgy tesz, hanem mint egy érett leányzó: lesz-e belőle házasság? igen, vagy nem? Mert hát gróf Szapáryval egészben és részleteiben az úgy tisztázva nincs, csak a mint mondani szokták, úgy általánosságban.

A mérsékelt ellenzék férfiai most igazán zavarban vannak. Mennének is, meg maradnának is, csak azt tudnák, hogyan volna jobb; van, a ki lelkestől-testestől menne már akárhova, csak ne lebegjen, mint lebeg most ég és föld között, akár a Mohamed koporsója; van, a ki tépelődik, hogy most már mi lesz vele oda át. Beöthy Ákos tisztázta helyzetét; átvágta magát minden okoskodáson, töprengésen s kijelenti, hogy biz ő nem megy bele a fuzióba, mert semmi jó véleménynyel nincs a kormány működéséről s a fuzió is csak a zavart növelné.

Ime ilyen tisztázatlan a helyzet s ilyen körülmények között igazán nem lehet kellemes sem Apponyi, sem Szapáry gróf állása.

Belföld.

Az országgyűlés közvetlen pünköszt után bereszketi ülészeit és mindjárt megnyitja az újat. A kormány óhaja az, hogy a közigazgatási javaslat f. hó 29-én tárgyalás alá kerüljön. Mennyi időt fog annak tárgyalása igénybe venni, azt egyelőre tudni nem lehet. Azt azonban már most határozottan ki lehet

jelenteni, hogy a reform el fog fogadtatni. A javaslaton több változtatás történt a bizottságban s az oly alakban kerül a plenum elé, hogy minden nyilvánított aggály és óhaj figyelembe véve látszik lenni.

Wekerle pénzügyminiszternek az 1891-iki államháztartás első negyedéről szóló kezeltési kimutatása szerint ez a negyedév 7-8 millióval kedvezőlenebb eredményt mutat fel, mint az előző év megfelelő időszaka. Az említett összeg két tételből ered: 5-8 millió a regálékötvények kamataiból, 2-9 millió közözügyi több kiadásokból. A regálékötvények kamatai szabályszerűen be vannak állítva a költségvetésbe, a közözügyi több kiadások pedig a jövő negyedben paralizáltatni fognak megfelelő kevesebb kiadások által, úgy hogy az egész évi kezelésben az előirányzat be lesz tartva.

Vasutak államosítása. A magyar államvasutak igazgatósága üzletkezelésébe átvette az engedélyidő egész tartamára a Brassó—Háromszéki (Sepsi-Szent-György, Kézdi-Vásárhely) helyi érdekű vasutak vonalait. A Brassó-Hosszúfalusi közúti vasútvonalat három évre, egy évi felmondással, szintén kezelésébe vette. Az államvasutak igazgatósága az erre vonatkozó szerződéseket a héten már el is küldötte az érdekelt társaságoknak.

Külföld.

Merénylet az orosz trónörökös ellen. Alexandrovics Miklós orosz nagyherceget, a császár fiát, ki most utazik, Japán fővárosának közelében, Kyotóban, egy alsóbbrendű tisztviselő kardvágással fején megsebesítette. A gonosztevő egy második csapást is akart mérni a trónörökösre, de mielőtt ezt megtehetné volna, György görög herezeg bottal leütötte. A sebesülés könnyű s nem ad okot aggodalomra. A merénylőt az tartják, hogy vallási fanatizmusból követte el tettét, azonban több fontos körülmény s különösen az, hogy a trónörökös ellen ez utjában már egy másik merénylet is intéztetett (a mely azonban meghiusult), — arra engednek következtetni, hogy itt a nihilisták messzenyuló keze működött láthatlanul.

A pápa a szociális kérdéssel közelebb kiadott enciklikájában hangsúlyozza, hogy az egyház támogatása nélkül a szociális kérdés megoldása lehetetlen, mivel az egyház az, mely az evangelium tanait, hogy a munkaadó és a munkás mint egy és ugyanazon család tagjai éljenek, az életbe viszi át. Az államnak a különböző munkások egyesülését támogatnia kell és e mellett a különböző egyleteknek a szabadságot megahagyni. Az egyleteket keresztény szellem kell, hogy

TÁRCZA.

A pünkösztí mennylátók.

Irta: Mikszáth Kálmán.

A tudomány nem beszél erről, csak a fantázia. S még a fantázia is csak tapogatózik. Hanem künn a csendes falvakban, hol a fák nagyobb árnyékot vetnek s hol a nap hosszabbra nyújtja sugarait, ott vannak olyan szerencés emberek, a kik már látták, mi van a mennyben.

Minden vidéken, a hol csak megfordultam eddig, akadtak olyanok, a kiknek már megnyílt a menny. Rendesen öreg emberek ezek, becsületesek és ájtatosak. Lehetetlen az, hogy hazudjanak.

Ha csak egy vidéket jártam volna meg, nem veném látomásait semmibe. Mert egy bolond százat csinál. Semmi sem alakítható oly jól, mint a semmi. És semmi sem ragadósabb a lélekre, mint a csodás, a rendkívüli.

De jártam az alföldön, felföldön, ismerem az erdélyi részeket is. Mindenütt érintkeztem a néppel s mindenütt mesélték, hogy itt is, ott is van egy ember vagy egy asszony, a kinek megnyílt már a mennyország.

Utóljára aztán annyira beleélttem magamat, hogy az egész geográfiából ez az ország kezdett legjobban érdekelni. Mi van ott? mit csinálnak benne? Ezt lenne érdekes egyszer leírni, ha nem is »Úri kalauznak«, de legalább tárczának.

A hol csak szerét tettem, mindenütt beszéltem azokkal, a kik már látták az eget belülről. Körülbelül nyolcz ilyen emberrel esett találkozásom. S mindnyájának beszéde közt volt bizonyos összefüggés, ami azt bizonyította, hogy ugyanazt az eget látták, mert úgy látták.

Többnyire pünköszt hajnalán nyílik az meg, de

nem minden ember látja, a ki künn van, csak minden évben egyetlen kiválasztott.

Éjszaka idején esik a látvány, ha szélesesedő idő van, füvek, fák levelei nem mozognak. A föld lanyha párákat lehel ki. Bogár se zizzen, madár se röpköd. Az erdők mozdulatlanul állnak öt körös-körül.

Ekkor hirtelen szétesapódnak az ég csillagos függönyei. Egy fényes vérvörös csik (az ég tulsó oldala) villámgyorsan megnagyobbodik s az ég belső tájékai mintha lefelé ereszkednének, de rézsunt nagy darabon láthatók. . . . Tündéri zene szólal meg, melyhez fogható bájosat emberi fül még nem hallott; az egész természet megtelek csudálatos bűbajos zsongással s úgy látszik, mintha minden visszhangozná azt, a fák, a kövek és a szikák.

Benn az égben pedig processzió megy halk ének-szóval. Angyalok viszik a zászlókat röpködve s levett kalappal mennek az emberek hosszú sorban, köztük néhány falubeli ismerős is.

De mindez csak egy fél másodpercig tart. Adig se. Csak épen egyetlenegy pillantás, mely alatt látva marad az ember szája a csodálkozástól és a gyönyörtől. . . . Pedig hiba, hogy így megrendül a kiválasztott, mert a mit csak kívánna ebben a pillanatban, mindaz okvetlenül teljesülne. A kiket az Isten arra méltat, hogy megmutatja nekik országának belsejét elevenen, azoknak még teljesít is valamit. Mert az épen olyan, mint a Szent-István rend kis keresztje idelet a földi királyoknál, még a bárói rangot is meg lehet vele kapni, — de kérni kell.

Csak hogy épen az van benne, hogy az ember elámul, megijed és nem kér semmit. A menny pedig hirtelen becsukódik s mindennek vége szakad. A jó alkalom sohasem jöhet vissza többé.

Csudálatos, hogy csak paraszt emberek látják az

eget. Persze az úri ember nem egészen hisz benne; eltanulja azokból az átkozott verses könyvekből, hogy az ő mennyországa a kedvese szemében van s így könnyíti meg magának, hogy azt minél többször meglássa egész pompájában. Hanem igazi mennyország, az csak a jámbor együgyű népek van berendezve. Oda úr, ugy látszik, nem jut be. A közmondás is azt tartja, hogy »az úr pokolban is úr«, — de a mennyországban egy szóval sem említi soha, a miből önként következik, hogy ott nem is fordul az meg, ott az urat nem ismerik.

A mennylátók közül, a kikkel én beszéltem életemben, a leg több azt mondja, hogy szólhatna ő többet is, de titokban kell tartania látomásait, mert ha kifecsegné, soha se láthatna többet, így azonban még van rá lehetőség.

Legérdekesebb volt ezek között az öreg Csorba Ágnes, a ki Gömörbe adta férjhez a leányát s sokat járt át a vejéhez és rendkívül szerette kis unokáját, Gyurit, kit néha magával hozott nyáron át s ott futkározott a tót gyerekekkel falunkban. Én magam is ismertem a kis Gyurit s verekedtem is vele annak idejében. Mindig ő vágott engem a földhöz.

Kellemes vén asszony volt Ágnes néni s nagy tiszteletben részesült okos szavai, becsületessége s nemes erkölcsi miatt. Egyetlen makula nem sok, de annyi se volt az ő jellemén s előéletén. Amolyan »asszony viczispánja« volt a környékbeli fehér népek, a kinek néha bizony magok bíró uraimék is kikérték a tanácsát.

Hát egyszer egy pünköszt reggelén azzal lármázta tele a falut Ágnes néni, hogy az éjjel, mikor megszomjazván, kiment a kútra, az eget látta kinyílni.

Hitték is, nem is, a mint már szokás az ilyeneket, de ő csak váltig bizonykodott:

vezérelje. Az encyklika két-három nap múlva fog megjelenni.

Orosz zsidóüldözés. Kuropatkin fő kormányzó, a transkaspai tartományból szintén kiutasítja a zsidókat. Kiewből most a zenészeket is, ha zsidó származásuk, kiutasítják. Moszkvát a boroszlói vasúttal majdnem 300 kiutasított zsidó család hagyja el naponként. Számosan a déli vasúttal is távoznak. Legfelsőbb helyen a zsidók iránti hangulat nem változott.

Román lapszemle.

„Csak az a vörös ne lett volna!” — Bekapott a vörös bortól az egykori atyafi s hazafelé lődörögve, kereste házáat, de nem ismert rá. Ezt részegen is a vörös bornak tulajdonítván, szüntelenül ezt kiabálta: „Csak az a vörös ne lett volna!” Végre a felesége kinyitotta az ablakot és kiküldte, hogy ne bolondozzék odaki, hanem térjen észére, menjen be és aludja ki a vöröst. Ez az anekdóta jutott eszünkbe, midőn a vasárnapi „Gazetában” a turnu-szeverini szerb-román tanulók esőkolódzását vezércikkben és krónikában átvastuk. Valóságos mámor fogta el az atyáit, vörösnek látja az egész világot és dühében minket is lenyelne, ha előre nem tudná, hogy torkán találunk akadni. „Csak azok a magyarok ne lennének!” Mit tehetünk mi arról, hogy vagyunk s épen az ő bosszúságára!

Lássuk csak, hogy miként örvöng. A szerb és román tanulók testvéri ünnepe Turnu-Szeverinben arra bírta a magyar lapokat, hogy újból felforduljanak. A sovenista magyarok nem akarják megérteni, hogy a mi romániai testvéreink mindenkinek kezet nyújtanak, a kik azt kéri, csak nekik nem. Ők azt akarják, hogy Kárpátokon-túli testvéreink felejtsek el azt, a mit velünk a magyarosítók cselekesznek s hogy fogjanak velük kezet, hogy így aztán biztosabban és bátrabban rohanhassanak meg bennünket. Azonban ez nem járja. A zsarnokoknak és elnyomóknak ma már lejárt; a nemzetiség és nemzeti nyelv szellemének szeretete ma már minden népet áthatott a művelt Európában és akarva, nem akarva, meg kell hajolni e szellem előtt mindenkinek, dacára felfuvalkodottságunknak. Akkor aztán a mi uraink is remélhetik, hogy a szomszéd románok és szlávok testvéri jobbot nyújtanak nekik, de addig nem.

Vai de noi! Vajjon miért jay minékünk? Azért, mert Turnu-Szeverinben egy bukaresti tanuló a dragosani bor hatása alatt emigy szólott: „A nemzetiség egészségére, a kik a magyar rendszer alatt szenvednek!” Egy másik tanuló az Eminescu költeményét szavalt, melynek címe: „A Niesztertől a Tiszáig” s ez igen nagy hatást tett. Hát még midőn Urechia a kárpát-balkáni nemzetek szövetségére emelte pohárát! — Aztán midőn a katona-zenekar rázendítette: „Deșteaptă-te Române!” (Ébredj román.) Nem lehet ám azokat a szép jeleneteket, melyek ott előfordultak, egyhamar elfeledni.

Meg fog Európa térképe változni! Szentpétervárt nagy az öröm: minden pompásan megy; Hitrovo örvendhet Lisszabonban is, mert jó munkát végeztek. Ezt persze nem így tartja a „Gazeta”, ő azt hiszi, hogy nincs ennek muszka szagja, hanem egyenesen román-szerb spiritus az egész. Ne adja az ég, hogy csalódjék, mert nem lenne akkor „Gazeta” Brassóban. Ha pedig azt hiszi a „Gazeta”, hogy pár száz román-szerb tanuló a magyar nemzetet megeszi, hazáját szétdarabolja, ebben keservesen fog csalódnai.

— Láttam, százszor is azt mondom, nem áldottam. Nagy Gergely is ott ment a proceszsióban a sánta lábával. A megboldogult tiszteletes urunk is ott volt, nem a baldachin alatt, csak közönséges polgári ruhában. Sőt itt sülyedek el egy álló helyben, ha nem igaz: a Gyuri unokám se hiányzott. Láttam őt is szegénykét. Vörös lájbi volt rajta, kék pántlikás kalap s tulajdon az a eszima, a mit a mult őszzel én csináltattam neki, mikor utoljára itt járt. Szegény kis-csikém, hogy tipegett, hogy tipegett... mintha most is látnám.

— De hiszen a kis Gyuri él még, hát nem lehet az égben.

— Isten ments, hogy ott lenne... kiáltott fel az öreg asszony s szemei könybe lábbadtak... hogy ott lenne — tette még aztán hozzá, — a honnan én nem hozhatnám többé vissza.

— Csak képzelődés volt az, Ágnes néni... mondta neki a tanítóm.

— Nem, nem áldottam. A kútnál állottam s épen a vedret huztam fel, mikor az a csodás látomány támadt. Hiszen persze, hogy nem lehet igaz, magam is elismerem; babonás soha se voltam, — az Istennek, jól tudom én azt, kisebb gondja is annál nagyobb, minthogy nekem mennyei háztartása malasztját mutogassa — de még az unokám hála Istennek életben van, sőt mi több... a mi még lehíhetetlenebb, uram bocsáss, hogy kimondom, ott láttam az égi proceszsióban a néhai Mózes zsidó korcsmárost is, a kopott tarka nadrágjában, a simléderes sapkájában; pedig azt már csak lehetetlen, hogy bevegjék.

S ezen még mosolygott is Ágnes néni. Hanem úgy harmadnapra, mint a villámcsapás, érte a hír Gömörből, hogy a kis Gyuri meghalt pünköst előtti szombaton.

A látomány e tényre való ilyen összefüggésben fölébreszté kíváncsiságomat, s mikor a következő őszszel Rimasszombathá vitték iskolába, megállottunk Os-

Szóljunk valamit a „Gazeta” vezércikkéről is. Szerinte a román nációznak civilizáló küldetése van a Keleten. Szép gondolat, de legelőbb is a szerbek fogják megköszönni azt, hogy őket a románok civilizálják. Erre már azt fogják válaszolni Belgrádból és Zimonyból, hogy: „Vagyok olyan legény, mint te! Civilizáld saját népedet, a melynek nagy része még ma is bordélyban lakik.” — A magyarok a „Gazeta” szerint dölyfösek, rövidlátók és szenvedélyesek. Nem ilyenek ám a románok! Ezek nem erőszakolják más népekre civilizációjukat, nyelvüket, s ezért szeretik őket a szerbek. Hát a bolgárok? ... Erről hallgat a „Gazeta”, jól tudván azt, hogy ott nincs muszka spiritus. Hogy valaki saját politikai nemzetét úgy mocsolja, csak azért, hogy pár száz tanulónak mulatságát dicsőítse, mint ezt a „Gazeta” teszi a magyar nemzetrel — ehhez csakugyan vörös bor kell.

Tessék csak elolvasni a vasárnapi „Gazeta” idei 95-ik számát, melynek minden sora szórja ellenünk a gyűlöletet. És még ő van elnyomva!

Czenkalji.

Városi ügyek.

Brassó város képviselőtestületének szerdán tartott ülésén a tagok igen csekély számban jelentek meg, úgy hogy a napirendnek városi fekvőség eladásáról szóló három pontja a gyűlés határozatképtelensége miatt tárgyalható nem lévén, azok 30 nap múlva újra napirendre tűzethi határozattal.

Az ülés megnyitása után a polgármester több beérkezett ügyiratot terjeszt elő, ezek között jelenti, hogy a belváros szabályozási tervét a minisztérium jóváhagyta, továbbá, hogy a korcsmáregálé megváltási díj fejében a község 1,473.941 ft 3 krt fog kapni.

Schiel G. lelkész kéri az elnököt, hogy a legközelebbi ülések egyikén aktaszérien felvilágosítást nyújtson arról, miképpen történhetett az, hogy a Fellegváron lévő kincstári lőporraktár az utóbbi években hatszorosan megnagyobbított. Minthogy az említett raktárban nagymennyiségű lőpor van felhalmozva, ez jelentékeny veszedelmet képez a városra nézve s egyáltalában nem helyeselhető a raktár ottani elhelyezése. Felvilágosítást kér továbbá az iránt, is, miképpen foganatosítható a kincstár a raktár megnagyobbítását az előírt iparhatósági engedély kikérése nélkül s a nélkül, hogy a szomszédok ez iránt megkérdéztettek volna. — A polgármester azt válaszolja, hogy a tanács ez ügyben az illetékes katonai hatóságokkal már nagyon sokat tárgyalt s kijelenti, hogy a legközelebbi ülésben az arra vonatkozó aktákat bemutatva, felvilágosítást fog nyújtani.

Jelenti továbbá elnök, hogy Roth József városi erdőőrrel sürgős kérelem érkezett be, melyben orvosi utasításra szabadságidejének n'gyheti meghosszabbítását kérte, melyet a tanács hajlandó engedélyezni.

A képviselő a bejelentéseket tudomásul veszi s átér a napirend tárgyalására. Egy Hosszúfaluban építendő farakhely részére körülbelül 2 holdnyi telek vásárlására a törzsalapból 200 ft határozattal fordítatni.

A magyar királyi államvasutaknak megengedtetik a Tömös-csatornánál foganatosítandó vízvezeték munkáknál a községi telket 2 méter szélességben használhatni.

A közoktatásügyi miniszter rendeletére az ha-

gyonban, hogy néhai kis pajtásom után tudakozdjam szüleimél.

— Biz azt szegényt magához vette az Ur — szolt az anyja megörve.

— Ugyan nem mondhatná meg, hogyan lett eltemetve? Milyen ruhában?

— Piros lájbit varrt neki a szabó, hirtelen, a hogy lehetett és a kék pántlikás új pörge kalapját is vele temették szegénykével.

Ép úgy, a mint a nagyanyja látta a proceszsióban. Csodálkozva néztünk össze a tanítómmal, a ki bosszankodva dünyögte aztán az uton, a hogy ő szokta magyarul foglalatni:

„Egészen megzavar ez a dolog! De lássuk csak, mi következik belőle? — Az, hogy a vén Ágnes csakugyan nem tudhatta az öltözetet. Tehát az eféle víziókban van valami rendkívüli is, a mi igaz. És még mi következik? Az, hogy mikor Gyurit ott látta, ott volt, minélfogva ha ott látta a zsidó Mózes is, az is ott volt. S mind ezekből mi következik? Az, hogy a zsidók mindenüvé bejutnak, még a menyországba is. Szomorú, de igaz. No és mire tanít ez bennünket? Arra, hogy a menyország sem valami előkelő hely s arra, hogy tehát legjobb otthon lenni a saját édes hazánkban. Mert itt már tudjuk, hogy állunk. És a legvégül mi következik az egészből? Summa summarum az: igyekezzünk hosszú életűek lenni, hogy itt maradhassunk. S hogy hosszú életűek lehessünk, tiszteljék atyánkat és anyánkat. Megértetted, fiacskám?”

Igy beszélt az én tanítóm egész Rimasszombatig, következtetésről következtetésre ugorva (mert ezekben volt ő erős), én pedig folyton az eget néztem, várva, a mint várom csillagos éjszakákon gyakorta most is, hogy hátha megnyílnak s megáltom meg egyszer kedves régi jó ismerőseimet.

Jól esik tudnom, hogy megvannak valahol és hogy együtt vannak.

tározattik válaszul adni, hogy a község nem tehet eleget a miniszter ama kérésének, hogy az állami főreáliskolai épületnél a városi teleknek csak egy részét és pedig négyyszög méterenkint 2 ft 50 kr-ával átengedje.

Az építendő nyilvános vágóház bemutatott építési tervézeté azon változtatással fogadtatik el, hogy ugyanott egyidejűleg a disznóvágásról is gondoskodva legyen és egy elkülönített igazgatósági épület is emeltesék.

A városi zenekar részére 1869 ben beszerzett hangszerekért kiadott 1801 frt 82 kr megtérítése mint ez idő szerint behajthatlan összeg leiratik s a zenekar szervezeti szabályrendelete szoros revizió alá vétetik. Továbbá a zenealapról évenként számadás teendő s a már nem használható hangszerek eladandók. A zenekar szegényi tagjai számára 1868-ban beszerzett polgári ruhákért kiadott 150 frt hasonlóképen leiratik, minthogy az annak idején részesített tagok ma ismeretlenek.

Wagner Károly és Gizella kiskorú gyermekek havi segélyezése 2 frtról 3 frtra emeltetik. — Itt megemlíjük mindjárt a többi segélyezéseket is, u. m.: Nieszner József elhunyt városi szolga (kapus) özvegyének egyszeri kegyadományképen 80 frt engedélyeztetik. Lovász József havi segélye 2 frtről 4 frtra emeltetik. Till volt zenekar-igazgató részére évi 300 frt kegydíj szavaztatik meg. Tusch Ferencz erdész, ki 35 évet szolgált, évi 540 frttal nyugdíjaztatik.

Az erdészeti szolgálatban lévő személyek nyugdíjazását illetőleg elhatározatik, hogy a tanács ez ügyre kellő tanulmányozása után egy elvi indítványt terjeszzen elő, vajjon a városi pénztárból ily nyugdíjazásokra adott pénzek az erdészeti hivatal pénztára által visszatérítendő-e, vagy nem.

Scherg Vilmos és társa czég kérelmének, hogy posztógyáránál egy kútát állíthasson, oly feltétel mellett adatik hely, hogy a czég saját költségére berendezhet egy kút-medenczét, melyből egy cső segélyével kizárólag ivásra használható vizet vezethet, de a Bolonyában beállható vízhiány esetében ezen kút fog legelőször elzáratni, a vízvezeték létesítése után pedig egyáltalában megszüntetendő.

A légszuszám átadására vonatkozólag jelenti az elnök, hogy a budapesti zálogbank a város községnek egy 120.000 ftos kölcsönt engedélyezett, az illető adóslévél elküldetett s a pénz mindjárt a bécsi légszuszár-társaságnak fog kifizetnetni.

A fekete-utcai és vár-utcai szomszédságok kérése egy a Fekete-utca végén állítandó szükséghely iránt, tekintettel a nemsokára foganatosítandó csatornázására, elutasítatik.

A városi árvapénztár mérlege 1890. évre helyesléssel vétetik tudomásul.

A légszuszár kezelését illető indítványok elfogadtatnak a elhatározza képviselőtestület, hogy a légszuszám vezetőjét mint ilyent szerződésileg városi szolgálatba átveszi s egy hároms bizottságot küldi ki, mely a légszuszám igazgatójával nevezett szerződést megszerkeszse s előterjeszse.

A községi választásokat és virilistákat összeíró bizottságba Gusbeth Kristóf tanár felkiáltás útján választatik meg.

Egy Töröcsvárnál fekvő kis földterületnek Románia számára leendő eladása iránti határozat hozatal ismét 30 nap múlva napirendre fog tűzethi, miután a gyűlés nem volt határozatképes.

Este 7 órakor az ülés bezárattott.

A munkáskérdés kapcsolatban a munkáshiztosítással.

Irta: Balla Károly.

(Folytatás.)

Tekintsük ezek után közelebbről a munkát: hogyan szabadult fel, hogy fejlődött ki odáig, hogy manapság gazdasági életéről lehessen szólni.

Az ó-kori népek nem valának képesek a munkát a maga érdemében becsülni, a mennyire nem is bírták átérteni: mit jelentenek az u. n. emberi jogok. A rabszolgaság intézménye előtűnik nagyon természetesen tünt fel, sőt ez annyira összeforrott az állami érdekekkel, hogy rabszolgák nélkül az akkori társadalmi élet fennakad, oly zavar keletkezik, melyet az akkori felfogás és szűkebb látókör megoldáshoz vezetni egyáltalában képesek nem lettek volna. S ez nagyon is indokolt. Az államalakulatok, az erő nyers uralma, a különböző irányok és határozott kifejlés közötti ingadozása az ó-kori társadalomnak megfelelőkezett azon igazságról, hogy bizonytalan alagra építeni nem lehet, legalább nem veszélytől félelem nélkül. A jogi érzék hiányossága, a rendezetlen társadalmi viszonyok, a napirenden lévő sürölődások, a nomád élet közeledése a megtelepüléshez, az államalapítások szükségére újból meg újból szították a harc tüzet s a vallási mythosok, melyek az isteneket is összevesztették, a primitív fogalmak az erkölcsről és jogról nem állottak újttá annak, hogy a győző a legyőzött ellenfelet foglyul ne ejtse, magával hurcolván az elfoglalt területről. Amde az élet szükségletei ép akkor is úgy megvoltak, mint ma s a harc, a tűzhely bizonytalansága nem hagyta elégséges időt a szükségletek után való járásra. S az, hogy a férfú egyetlen, majdnem kizárólagos foglalkozása a fegyverforgatás volt, súlyos átokként nehezedett a nőre, ki kétszereesen érezte a családi élet terheit.

A különböző népek különböző fogalmakat alkotnak a földi létéről. Az, hogy a munka testfejlesztő és

együtt
mondha

A
a munk

ketikus
gatták

dulatlan

A
R

lönbség

műkifej

szolgá

Eg

Munkás

lalkozás

leghivat

Az

talán ér

foglalók

zött ingy

Az

jelenkor

daság a

indulási

Az

badon bo

a népe

rehozták

élet, illet

gyakorlat

tőségének

pesítették

mat, s a

dást akar

kivált a

jelölte az

emberrel

becsülése,

De a

lettek a k

dalom oss

érvényesít

kezdet, a

tatja a kö

kozunk me

Hátr

társadalom

A fö

bériség int

lön. De a

húzó indivi

ciatio — s

gildék szer

dult; a kiv

lag jelentél

törékvést,

manapság a

zottság, ép

mai ipar ne

— T.

vánunk!

A román

a pünkösti

10 1/2 óra

együttal szívnesesítő, akkoriban ismeretlenek vala mondható.

Az indusok minden földi dolgot, javakat s így a munkát is következzeszzerűleg megvetették. Az asketikus szemlélmódok, a természet bujasága támogatták e balhitben, hisz a legfőbb lényt is a „Mozdulatlan“ névvel tisztelték meg.

A görög államcskák rabszolgákkal voltak tömve. Róma már servus publicus és privatus-féle különbséget tett s híres jogásai többek között ilyen műkifejezéssel éltek: „iusta servitus“ (jogos rabszolgaság.)

Egyiptom műremekeit rabszolga-kezek emelték. Munkások, orvosok, rektorok, tolmácsok stb. oly foglalkozásnemeket jelentettek, melyeket a rabszolga a leghivatottabban töltött be.

Az ó-kori természetgazdaság, a pénz bizonytalan értéke nem becsültették a munkát eléggé. A foglalkozás kényelemben éltek, míg a rabszolga dolgozott ingyenért, vagy kiméletesebb bánásmód fejében.

Az ó-kornak megvolt a maga gazdasága, de a jelenkor magaslatáról tekintve azt, a természetgazdaság a gazdasági élet organizmusában csakis egy kitudulási pontot jelez.

Az örökös rabszolgaság intézménye idővel a szabadon bocsátás lehetősége folytán enyhült. Majd a népesség szaporodása, a sűrűbb érintkezések létrehozta a clientelát, a colonatust s az álladalmi élet, illetve a köz- és magánjog doktrinális, valamint gyakorlati fejlődésnek indulása a személyiség jelenőségének, bár nem elég határozott fölismerésére képesítették a középkorhoz közeledő ó-kori társadalmat, s a Caracalla-féle civitas kétségen kívül haladást akar jelenteni. Az emberi méltóság már élesebben kivált a homályból, az Üdvözítő szeretetvallása kijelölte azon biztos alapot, melyen állva, az ember emberrel maradhatott. Kezdetét vette a személyiség becsülése, a munka értékének mérlegelése.

De az avult ó-kori intézmények sehogy sem illettek a középkor keretébe. A korhadó ó-kori társadalom összeomlott s a középkor annál szabadabban érvényesíti irányeszméit. S a mint általában nehéz a kezdet, ép úgy a túlzások sinosenek kizárva. Ezt mutatja a középkori hűbériség. Itt azonban nem bocsátunk mélyebbre.

Hátra van még szólanunk a közép- és új-kori társadalom főbb jellemvonásairól.

A föld lekötöttsége, tehát a munkáé is, a hűbériség intézményeinek szentesítése folytán érezhetővé lön. De a visszahatás nem késett. A túlzásig szét-húzó individualizmus fölkelte a társulás — associatio — szükségérzetét s az ipar a csehrendszer és gildék szervezésében egészségesebb fejlődésnek indult; a kiváló iparos, polgári osztály, noha politikailag jelentékteleny vissza volt szorítva, jelezte ez új törekvést, a munka felszabadítását. S mily helytelen manapság a csehrendszer, ezen osztályszerű elzárkózottság, ép annyira üdvös volt akkor, mely nélkül a mai ipar nem volna meg.

(Folytatása következik.)

VEGYES HIREK.

— T. olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk!

A róm kath. főtemplom énekharának műsora a pünköszi ünnepekre a következő: Vasárnap d. e. 10^{1/2} órakor Jaschik Gyula karnagy vezetése alatt elő fognak adni: Horák „Ünnepi misé“ je D. mollban. Betétek: „O salutaris hostia“ Rokitanzky bárótól; sopran-solo, énekl Rosenkranz Mariska k. a.; bariton-solo, énekl P. — úr Hétfőn Brandner karnagy úr helyettesítésével: Dobrawsky miséje. Betétek: „Domine Deus noster“ D abelli-től, sopran és flauto; sopran-solo énekel Adammé a.; „Jubilatio in Deo“, énekl a vegyes kar, végül „Tantum ergo“.

A brassói magyar dalárda Fogarasra való elindulása előtt, holnap, azaz vasárnap délutáni 2^{1/2} órakor főpróbát tart a Rudolf-körúti állami főreáliskola tornatermében. Ez alkalomra a pártoló tagokat szívesen látja. — Az elindulás pünköszt második napján, hétfőn pontban reggeli 5 órakor lesz az állami főreáliskola előtti térről ez alkalomra külön kibérelt „landau“-i kocsi.

Unitárius istentisztelet tartatik pünköszt másod napján délelőtt 10 óra után a helybeli reformátusok imaházában. A szolgálatot Vaska Béla sepsi-szentkirályi unitárius lelkész fogja végezni.

Földrengés Brassóban. A tegnapi délután 3^{1/2} órakor csaknem a város egész területén intenzív földrengés volt észlelhető. Néhány másodpercnyi időközben mintegy háromszor ismétlődött. Iránya a megfigyelések szerint kelet-dél nyugat-északi volt.

A brassói kereskedelmi testület által fentartott alsófokú kereskedelmi iskolának e hó 10-én tartott meg évi zárvizsgálója, mely szép eredményt mutatott fel. Ezen iskola, melynek támogatására az Emke is 200 frt évi segéllyel járul, a tagok meglehetősen áldozataival tartatik fenn oly tanoncok elméleti művelésére, kik a gyakorlati pályán működve, az esti órákat használhatják fel csak e célra; mert ha nincs is az ilyeneknek mindeniknek alkalmja kereskedelmi akadémiát végzetni, a jövő kereskedői nemzedék kellő szakképzettségére a lehető s a rendelkezésre álló idő keretén belül a szaktantárgyak eléggé méltányolható mérvben, a német nyelv és általános ismeretek, bár szerényebb keretben, érvényre emelhetők.

Orbán Ferenc kir. kereskedelmi akadémiai igazgató nem eléggé méltányolható támogatása, mindenestre hozzájárul, hogy az óraadó derék tanárok buzgó működése mellett a hazafias szellemben nevelt s hála kötelezett tanulók ismeretük megszerzésére alkalmat nyerjenek. A három osztályban 29 növendék vizsgáját szíves türelemmel vezette s magvas oktató beszéddel zárta be Koós Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő, s a szép számban megjelent főnökök meggyőződést szerezhettek, hogy áldozataiknak méltó eredménye van, valamint a buzgó igazgató, ki becsvágának tekintti, a felügyelet alatti iskolának nymbust szerezni, nyugodtan tekinthet fáradozásainak gyümölcsére; a tanoncok pedig igyekezzenek a pártfogásukkal már anynyiszor kitüntetett törekvő egyet iránt most is a megédelelt elismeréssel fognak viselkedni. A rendezőség a meghívók székülését befejezte, de ha ahhoz igényt tartók tévedésből netalán meghívót nem kaptak volna, kéretnek azt az egyleti gondnoknál reklamálni.

Honvédegyleti közgyűlés. A belügyminiszterium által jóváhagyott alapszabályok értelmében Brassó vármegye 1848/49-es honvédegylete ez évi rendes közgyűlését folyó hó 31-én d. e. 9 órakor fogja a városi tanácsház nagy termében megtartani.

Dalestély. Az iparos ifjak egyletének pünköszt másodnapján rendezendő dalestélyére ujjal felhívni kívánjuk közönségünk figyelmét s hiszszük, hogy derék iparos polgártársaink a pártfogásukkal már anynyiszor kitüntetett törekvő egyet iránt most is a megédelelt elismeréssel fognak viselkedni. A rendezőség a meghívók székülését befejezte, de ha ahhoz igényt tartók tévedésből netalán meghívót nem kaptak volna, kéretnek azt az egyleti gondnoknál reklamálni.

Idegenforgalmunk hirtelen nagy mérveket öltött s néhány százra tehető a tegnap óta érkezett vendégek száma, melyből ugyancsak kijut a cseléd tartó gazdáknak. Mert hát a csiki anyókák azok, kik tisztelgetnek nálunk minden pünkösztkor s e tekintetben pontosabbak, mint a feeskék, melyek néha meg is késnek. Vendégeink hoznak magukkal a csiki perecen kívül új cselédeket (nem ritkán egy kis esőt is), a régieknek bérét, a „kitanult“ s férjhezmenendő leányokat pedig hazaviszik. Sokszor unokákat is találnak, de az nem nagy baj, azért nem dül el a feketetoronny. Cselédeink ma ugyancsak vidámak, szorgalmasak s kedvben járnak az asszonynak, egy katonára pedig rá nem ismernének a világról. Hiába, megszállta őket a pünköszt szentlélek s azért mintha kieserélték volna Holnap majd elbeszéli egymásnak anyja és leány az elmúlt év örömeit és bajait, elmondják terveiket, reményeiket s azután elbúcsuznak ismét egy évre, sűrű könyvet hullatva, melyen az ég is elszomorodik s rendesen pityeregni kezd, a mit pedig el is kerülhetne.

Több szem! . . Van e tudomása a mi rendőségünknek a kufárok s kofák üzemeiről? Korán reggel a baromfiakat összevásárolják s ezzel a helybeli vevők kezétől elütik hamarjában, hogy aztán későbbben jó drágán tudadjanak rajtuk. Nemesak Kolozsvárt, Maros-Vásárhelyt, hanem úgy tudjuk, nálunk is szervezve volna az ügynevezett vásári rendőség, mely d. e. 10 óráig minden „bellékedést“ szigorúan büntet; de nálunk nincs elég szem annak ellenőrzésére. Pedig hát nem ártana egy kissé több figyelem.

Büntügyi tárgyalás. A brassói kir. törvényszéknél, mint büntető bíróságnál a következő érdekes esetet tárgyalák: Fogarasmegye Lissza községének birája, Ganea György, a múlt év őszén elment a Pop Vasile kincstári erdőőr házába, a hol éjfélig borozgatással töltöttek az időt. Hazajövet, a mint a vele együtt mulatozott Serbán Vasilevel és Vasile Achim Munteannal egy sörénykerítés mellett haladott el, három lövés dördült el, melyek Ganeát a mellében megsebesítették. A lövésre Serbán a kerítésen átvette magát, a melyen belül 3 egyént vett észre, kikben a még eszmélő bíró Moldován Niculae, Moldován Juon és Karstea Juon George szintén lisszai lakosokra ismertek. Ezek közül Serbán a kezügyében levő Moldován Niculae-t azonnal megragadta, de csak nehezen sikerült őt fogva tartani, mert Moldován a kezében levő revolverrel folyton életveszélylyel fenyegette Serbánt. Az odisiető Vasile Achim Muntean, valamint neje segédkezet nyújtottak a Moldován lefegyverzésében s hosszas erőfeszített dulakodás után a nő kicsavarta a revolvert a Moldován kezéből. A küzdelemben Moldovánnak az inge elhasadt, s szinte elmenekült, ha Serbán idejekorán meg nem ragadja a nadrágjánál. Egy előkerített kötéllel a további ellenállását lehetlenné tették. A másik kettő elmenekült. — Ez ügyben a végtárgyalás három napon át tartott, melyre 32 tanút idéztek meg. Ezeknek kihallgatása, valamint a védelmek előterjesztése után hozott a következő ítélet:

Phleps Frigyes által védett Moldován Niculae kapott 12 évi fegyházat, a Sorescu Octavian által védett Karstea Juon George kisbíró, kinek személyes bosszúján alapul az egész büntény 10, évet, míg dr. Pap Árpád ügyvéd védené, Moldován Juon bizonyíték elégtelensége címén fölmentetett. A kir. ügyész az ítélet ellen fellebbezéssel élt.

Szép temetést rendezett az iparos ifjak önképző és betegsegélyző egylete egyik elhunyt tagjának, Lázár József kalapossegédnek. A kórházban hosszú ideig betegkedett tagtárs végtisztességén megjelent az egylet gyászlobogóval, a dalszakosztály pedig szívet megható gyászadalokkal működött közre a temetésben, sok könyvet esalva a kísértők arcára. Most első ízben volt alkalmá a szép hivatású egyletnek bemutatni, hogy hí tagjainak nemesak betegség esetén buzgó ápolója, de az eltemetésről is humanusan gondoskodik s e mellett testületileg kíséri ki az elhunyt tagtársat, megadva neki a végtisztességet. Szép tett, melyről sok elismerést volt alkalmunk hallani.

A régi nóta. Kérdjük: igaz-e, hogy rendőri tisztviselők az éjjeli üzleteket ugyancsak buzgón látogatják, a hol el-elborozgatnak löre, lörrébb és leg-lörrébb mellett, városunk polgárságának kegyeletes épülésére, a fiatalságnak jó példaadás által való batorítására? Nem hiszszük, hogy ez hivatalos buzgalomból eredne — mintegy kémkedésül. Ha a hatóság még csak ránk sem akar hederíteni, van módunk szellőztetni ennél is különbeket. Elvégre csak kikapjuk a gyengét, mert követeljük, hogy Brassó, mint az idegenség egyik forgalmi pontja, ne lehessen egyszerűs mind galád üzelmek színhelye; mert hát ilyen zónás világban a hír gyorsan terjed!

A domonyai szent. Sopronmegye Damonya községében egy 14 éves parasztleány az egész környéket izgatottságban tartja jóslásaival és vízióival. A leány azt állítja, hogy minden éjjel szűz Máriával beszélget s pontosan tudja, mi történik a túlvilágon. A pórúp csoportokban tódul a csoda-leányhoz, kit szentnek tartanak s híre messze környékre eljutott, sőt ma csak róla beszélnek. A babonás nép hisz a jóslásoknak s így egy jómódú gazda, kinek a leány azt mondta, hogy gyermekei csak úgy maradnak életben, ha Szent-György templomának 32 zsák lisztet ajándékozik, sietett ez áldozatot meghozni. A járási orvos megvizsgálta a leányt s hiszteriat konstátált, minek folytán az előjárósággal együtt a népet kiabrándítani törekszik, de fáradságuk kárba veszt, mert a babonás nép inkább hisz a csoda-leánynak, mint az előjáróságnak.

A ternó, mint házasságkövetítő. Varga Juliska orsovai szobaleány szerelmes volt fűlig az ő baka-káplárjába. A káplár szintén szerette az ő szobaleányát s százszor és ezerszer esküdött örök hűséget a kapufélfánál. A pangánatos vitéz egy idő múlva elhagyta a szolgálatot s haza ment. Juliska csak várt, mikor jön az ő szerelmese, hogy őt haza vigye, mint hitese feleségét, de a hűtlen csak nem jelentkezett. Egy év múlva aztán kapott egy levelet az ő Jancsi-jától, melyben ez azt írja, hogy még mindig szereti, de feleségül el nem veszi, mert az ő 80 éves öreg anyja ezt meg nem engedi. A kis Julis elbusult a levélben s aztán egyet gondolt s lefutott a lutrisboltba s betette ezt a három számot: 80, 15 és 22. Az első az ő házasságát akadályozó vénasszony éve, a másik az ő éve s a harmadik a Jancsi éve. Ez a három szám a legközelebbi huzáson ki is jött s Julis nyert 960 frtot. Nyomban elutazott a pénzzel kedveséhez Nádasra, hogy a menyasszonyi hozomány ropegós bankóival meghódítsa jövődöbeli anyósa szívét.

Erdekes eset. A „Szegedi Híradó“ írja ezt a romantikus históriát. A múlt évben történt, hogy egy fővárosi kereskedő elvált feleségétől, a kivel husz évet töltött boldog, de meddő házasságban. A hivatalosan meglőrtént elválás után férj és feleség érzékeny könyhullatások között vettek búcsút egymástól, megölelték, megcsókolták egymást és szent ígéretet tettek, hogy legalább is minden héten váltanak egy-egy levelet. Elvált házastársak között ez egyáltalán szokatlan szerelmi nyilatkozatoknak magyarázata az, hogy a férj a 20 évi meg nem áldott házasság ideje alatt a feleség egykori bonnejával kötött gyöngéd viszonyt, melynek gyümölcse négy vagy öt föltetlenül vörös fejű gyermek lett. A legidősebb, Annácska, leány, a kinek kéréje van. Ezt a négy vagy öt gyermeket most a legrövidebb uton, vagyis utólagos házasság által törvényesíteni kellett. Ezért volt szükség, a leg-hőbb szeretet mellett is, a hű feleségtől hamarosan elválni és a gyermekek anyját, az egykori bonnet második feleségül oltárhoz vezetni. Az elvált asszony a múlt nyáron Szegedre jött rokonához lakni; az elvált férj pedig megesküdött a régi szeretőjével, a gyermekeket törvényesítették és Annácska férjhez ment. Így minden a legszebb rendben folyt le. Az érdekes eset újabb bonyodalma most következik. A második feleség csakhamar beteg lett, meghalt és az özvegy emberre négy anyátlan árva maradt. Ekkor az özvegy, első házassága feljult emlékeinek hatása alatt, levelet írt Szegedre első feleségének s husz évi házasságuknak sok boldog percére való hivatkozással, feleségül kérte a volt feleségét. Az elvált asszony egy heti gondolkodási időt kért.

Humor. (Orvosi rendelvény.) Orvos: „Nos, aszszonyaság, hát beadta férjének az orvosságot? Aszszony: „Nem én, doktor úr! nem adhattam be neki, mert hiszen doktor úr úgy rendelte, hogy reggeli előtt adjam be, mikor még józan, — erre pedig nincs eset!“

Közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Elhunyt fűjcem Lázár József temetése alkalmából kötelességemnek tartom a brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyző egyletének a nyújtott segélyért s a rendezett szép temetésért, az egylet dalszakosztályának megható gyászadalaiért, az egyleti tagok- és a kalapos testületnek részvéteért, valamint a jelenvolt közönségnek is megjelenéseért a leghálásabb köszönetet mondani. Fogadják mind egyen-egyen a bánatos özvegy és hat árvájának szomorú szívből eredő őszinte köszönetét.

Brassó, 1891. május 13.

Özvegy Lázár Józsefné.

Felölös szerkesztő: Rozsondai János.
Kiadó-tulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Kert-megnyitás!

Mély tisztelettel alulírott ezennel jelenteni kívánja a nagyérdemű közönségnek, miszerint

a „Zöldfa“ szálloda kerti helyiségei

megnyitattak s egyuttal kéri a szíves látogatást, ígérve, hogy konyhaves és pince dolgában a legjobbat szolgáltatni főtörekvése leendő.

Mély tisztelettel
Tief Zsuzsanna,
a szálloda bérlőnöje.

Sz. 3655.—1891.

Pályázat.

A városi zálogháznál üresedésbe jött, évi 800 frt fizetéssel és 20%-nyi lakpénzzel összekötött pénztárnoki, valamint előléptetés által esetleg üresedésbe jövő évi 700 frt fizetéssel és 20%-nyi lakpénzzel összekötött zálog-őri, vagy évi 600 frt fizetéssel és 20%-nyi lakpénzzel összekötött számtiszti állomás betöltése iránt ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázók, kik ezen állomások egyikét elnyerni óhajtják, tartoznak a szabályszerűen bélyegzett, feddhetetlen előéletüket, képességüket s különösen nyert iskolai műveltségüket és a számviteli szakmában való jártasságukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezüleg írt pályázati folyamodványokat folyó évi május hó 19-én délutáni 5 óráig alulírt városi tanácsnál benyújtani.

Egyidejűleg felszólítanak pályázók, miszerint pályázati folyamodványaikban az iránt is nyilatkozzanak, hogy az évi fizetést fölerő szolgálati biztosítékot mily módon szándékoznak teljesíteni.

Végül figyelmeztetnek pályázók, hogy az újonnan megválasztott zálogházi tisztviselők, a zálogházi tisztviselők nyugdíj-szabályzata 26. és 27. §-aiban meghatározott összegeket a nyugdíjalapra teljesíteni tartoznak.

Brassó, 1891. május 2.
A városi tanács.

Fürdő-megnyitási jelentés.

Bolgárszegben a gőzfürdön felüli úgynevezett *Vasilaki-féle kertben* egész újonnan helyreállított és *Popovits András* úr tulajdonát képező

Flóra-fürdő

megnyitott. Tartalmaz két szép és tágas vízmedenczét két zuhanykészülékkel s jól berendezett kádfürdőt teljesen újonnan fényezett kádakkal.

Bérletek olcsó árakon számíthatnak.

Fürdő árak: Egy meleg kádfürdő fehérművel együtt 30 kr. Hideg tükörfürdő a medenczében: felnőtteknek fehérművel együtt 20 kr, a nélkül 15 kr; gyermekeknek fehérművel együtt 15 kr, a nélkül 10 kr.

Brassó, 1891. május havában.
Számos látogatásra a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Mazuchi Ágoston

építész és építészeti vállalkozó.
Építészeti iroda: Brassó, Árvaház-utca II. sz.

Elvállal új építmények és javítások valamint ipartelemek, vezetékek, betonalapzatok, betonpadlózatok és járdák pontos elkészítését Brassóban és a vidéken a legjutányosabb árak és a kellő biztosíték adása mellett.

Továbbá elvállal építési tervek, valamint általános és különös költségvetések s irányszatok elkészítését és kész építkezések felülvizsgálatát s a szakmájához tartozó minden egyéb munkálatokat.

T. Cz.

Helyiség-változtatás.

Üzlethelyiségünk folyó évi április hó 1-étől fogva a főpiacson, Kádár-sor 22. sz. a. van.

Tisztelettel ajánljuk nagyban és kicsinyben üzletünket fűszer- és gyarmatárunkban, gyapotfonalakban és ásványvizekben, nagyon olcsón leszállított árakon, kérve a szíves látogatást.

Duschoiu János és Fia.

Dr. Gust antiseptikus készítményei a száj és fogak ápolására.

A foggyógytudomány terén a legújabb alapelvek szerint s a legjobb anyagokból készített fenti praeparatumok jeleseknek bizonyultak:

1. Természetes és műfogak tisztítására.
2. Üres, odvas fogaknál, hol a betegség gyors előhaladását megátolják.
3. Gyenge, taplós, könnyen vérző foghús s ez által a lógós fogak ellen.
4. Fogkó lerakódás ellen.
5. A fogfájás és gyomorbetegségben szenvedőknél rossz szájbűz és iz ellen.
6. Mint csillapító-szer fogfájásnál.
7. Mint a szájüreget szívére kellemesen, frissítőleg ható és erősítő szer.

Árak: 1 palack *szájvíz* 50 kr. és 1 frt, több hétre elegendő. — 1 doboz *fogpor* 25 kr. és 50 kr. — 1 szelencze *fogpászta* 40 kr.

Rektárak: Magyarország minden jelentékenyebb gyógyszer-tárában és illatszerkereskedésében. Legalább 2 frt értékű készítmények szétküldése bérmentesen történik az összeg utánvétele ellenében.

Főraktár **Stenner Frigyes** gyógyszer-tárában Brassóban az aranyoroszlánhoz. — 1—4

Cs. és kir. szab.

TIRGRAM

Utánzásoktól óvakodjunk!

Raktár Brassóban: **Roßh Victor** úrnál; kapható minden fűszerkereskedésben.
TIRGRAM-TÁRSASÁG, BUDAPEST, V. Wurm utca 5. sz.
Évi előfizetőket is elfogadunk egész lakásoknak Tirgrammal való kitisztítására.

Hogy minden **FÉRGET** biztosan elpusztítsunk, ne használjunk mást, mint a 4 év óta kitűnő hírű **Tirgram-készítményeket, és pedig Tirgram-Excite,** mely egyellen, méregtelen, embernek és háziállatnak semmikép sem ártó szer patkányok és egerek elpusztítására. Ára 1 dobozban 1 frt.

Tirgram-tinctura

Poloskák és azok petéinek gyökeres kiirtására, palackokban ecsettel 20, 40 és 60 kr. Lit. palackokkal 2 frt 50 kr.

Tirgram-por

svábok, muszkák, bolhák, legyek, molyok és növény-férgék ellen, 15 és 30 kros dobozban. Kilós doboz 3 frt.

Megállj! — Mi van itt? — Félig ajándék cipőárunk!

SABADEANU J. cipő- és kalapáru-raktárában

Brassóban, Kapu-utca 485. régi sz. a.

Ritka alkalmi vétel és eladás!

Egyik legnagyobb cipőgyári társaság feloszlása következtében sikerült egy nagy részlet divatos, solid, új készítmény és mind kézzel dolgozott (nem gépen varrott) cipőárut oly jutányos árban bevásárolnom, hogy ama kedvező helyzetben vagyok, miszerint — a *mlg a készlet tart* — egy pár finom férfi czugos topánt vikszosbőrből vagy papentbőrből csupán 2 frt 90 krért, egy női zerge- v. patent bőr cipőt 2 frt 80 krért árusíthatok, azonban csak készpénzfizetés mellett.

Keveset nyerni! Sokat árusítani! Semmit felírni! ez az én elvem

A nem parthiárunk körülbelüli leszállított árai:

Férfi cipőárunk:	Női cipőárunk:
Vikszosbőr czugos topán szegve 3.10	Patentbőr czugos topán 2.90
Patentbőr czugos topán szeg. 3.50	Vikszos és buoffbőr 2.80
Zerge- vagy borjúbőr 3.80	Zerge satinbőr legfinomabb 3.50
Legfinomabb francia vikszos keztübbőr czugos topán 4.50	Keztübbőr legfinomabb 3.80
Legfinomabb francia salolack czugos topán 4.80	„ lakkbőr besetz-el 4.50
Legfinomabb francia kiddybőr czugos topán 4.50	Hegymászó topán 3.80
Patent és vikszosbőr hegy-mászó topán 4.50	Brünel czugos cipő 2.80
Kivágott sétaczipők 3.—	„ kivágott cipő 2.50
Legfinomabb borjúbőr vikszos féleszímák 6.50	„ és zergebőr salonczipő 2.—
Valódi orosz bagaria vadász-terdesizma 9.50	Zerge és patentbőr kivágott fűzős cipő szegezett 2.60
Bagaria vadász terdesizma 7.50	Drill és vászon fűzős cipők 1.80
Kemény tehenbőr munkás-esizma 5.50	Házi és tornaczipők és pantofflik —.80
Házi és tornaczipők és pantofflik —.90	Gyermek zergebőr gombostopán 1.25

Minden itt fel nem sorolt cipőárunk leszállított áron kaphatók.

Különlegességek a legfinomabb *karlsbadi* cipőárunkban, *francia chevreaux*, *polonás*, sport gombolós és párisi fűzős cipők, férfiak és nők számára mindig nagyon leszállított áron kaphatók.

Megrendelések mérték után, valamint javítások is elfogadhatnak s pontosan eszközölkötenek.

Vidéki megrendelések a nagyság száma, alak és minőség megnevezése mellett utánvét mellett teljesíttetnek és meg nem felelő kicseréltetik.

Nagy raktárt tartok fenn továbbá férfi- és gyermek filcz és spárteri *kalapokból* bámulatos olcsó árak mellett. — Bőr gamasnik, úti és komódsipkák 30 krtól fennebbi árakon.

Megállj! — Mi van itt? — Félig ajándék cipőárunk!

JELENTÉS!

Mély tisztelettel alulírottak tudomásra hozzuk, hogy a tek. tanács által megállapított s magas helyen jóváhagyott szabályrendelet értelmében a pöczegödőtisztítás üzemére hatósági engedély folytán feljogosítva vagyunk. Midőn erről a t. közönséget, hatóságokat, intézeteket stb. szíves tudomásvétel végett van szerencsénk értesíteni, kérjük az ez iránti megbízásokkal alkalomadtán hozzájuk fordulni, biztosítván a lehető legnagyobb pontosságról és szolid eljárásunkról.

A t. cz. közönség kényelmére való tekintetből úgy a tek. városkapitányságnál, mint a rendőrkirendeltségeknél is bejelentő- és panaszkönyveket helyeztünk el, mi által eljárásunk pontosan ellenőrizhető, másrészt pedig az adott megbízások szorgosan elintézhetőek.

Ezenkívül elfogadhatnak bejelentések úgy levelezőlap útján, valamint szóbelileg s a teljes cím megnevezésével *Kim Károlyndi*, Árvaház-utca 19. sz. a., a hová egyuttal kérjük esetleges panaszokkal is fordulni, hogy a t. cz. közönség kívánságának és panaszainak lehetőleg a tek. városkapitányság megterhelése nélkül megfelelhessünk.

Mély tisztelettel
Kim Károly és Társa.